

Benesenice, Cod. Sinait., III, σ. 175-176

Ἀνανίας

17 αι.

Υπό Benesenice περιγράφοντος τὸν ὑπ' ἀρ. 1740 κώδ. (17 αι.) συνεισται:

Ἡ ληγε πέραις τὸ παρὸν α' κεφάλαιον τῆς παρ' ἐμοῦ Γαλατίνου
ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ τάχα δὲ καὶ ἱεροδιακόνου. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ἐν-
χερθεὶς ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἡλεεινοῦ καὶ ἀπαιδωμένου· οὐ μόνον διὰ τὰ εἰσάγματα τῆς
γραφῆς ἀλλ' ὅτι καὶ πάντας βρωτὰς ὑπερέβην τῇ ἀσωτείᾳ. καὶ οὐδὲν
ἀγαθὸν εἰς ἑμαυτὸν εὖ νοῖδα. διὸ καὶ χρήζω εὐχῆς καὶ ἑλέους. ὅπως
ἡ χάρις γεννηταὶ ἐν ἐμοί ὁ κύριος ἐν τῇ καρδίᾳ τῇ φοβερῇ τῆς
κρίσεως. ἀλλ' ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

« Ἐν τῷ 3p4' ἀπρηχίω 15'. δεδωδόντος τοῦ πανκρωτὰ του καὶ κώδιν του
 ἡρώς κυρίον κυρίου κυρ ἰωκυνίου ἔν σινκίω τῷ ἀγίω ὄρει. παρὰ τοῦ ὁ-
 ποίου ὄρεος καὶ ἡ βίβλος ἐχεγράφη διὰ συνδρομῆς κυρίου κυρ Ἀνανίου τοῦ
ἐν τοῦ τόπου Σουρτίας. »

« Ἐτοῦτο τὸ βιβλίον ὑπάρχει τοῦ Ἀνανίου τοῦ Σουρτου να το
 ἔχει ἕως τῆς ζωῆς τοῦ καὶ μὴ τολμήσει μήτε νὰ το' πρῶσει
 μήτε νὰ το χαρίσει καὶ ἀποθνήσκας νὰ εἶναι τῆς ἐκκλησίας τῆς
 μεγάλης τῷ ἀγίω ὄρει σινά. »

[1]δ. καὶ Σουρτος [i]
 - Ἀνανίας

